

[Lange.]

der havde disponeret i god Tro, naar det drejede sig om en regelmæssig Forsyning af disse Varer, kunde faa Dispensation til at føre dem ind i Landet. Hvis det var saadan, at ingen Importør havde Lov til at foretage Indkøb, før han havde faaet Valutabevillinger, saa var det en anden Sag. Men saadan administrerer man jo ikke fra Valutakontorets Side. Det er vist egentlig ikke i Overensstemmelse med Loven, at man disponerer, før man har Valutabevillingerne; men det forudsætter Administrationen at man gør, for hvis man ikke havde gjort sine Indkøb paa et langt tidligere Tidspunkt, vilde der være indtruffet en Periode, en Maaned eller to, i hvilken vi overhovedet ikke havde haft disse Varer her i Landet. Varer, som det tager et Par Maaneder at faa frem fra Afskibningsstedet, kan man jo ikke vente med at bestille til Dagen før, man skal bruge dem. Derfor var disse Bestemmelser urimelige, og derfor gjorde man efter min Mening stor Uret imod de Importører, som paa denne Maade kom i Vanskeligheder.

Og hvad har man saa gjort i den allersidste Tid paa det samme Omraade? Den 1. Januar sendte man nye Valutabevillinger ud til alle, deriblandt ogsaa til Kaffeimportørerne. Man havde ligesom forrige Gang begrænset Indførselen af Kaffe, idet man paa Valutabevillingerne havde stillet den Betingelse, at Varerne skulde være indkøbt til en bestemt Pris. Men den Pris, der dannede Grænsen, laa paa et saadant Niveau, at Varerne overhovedet ikke kunde købes til denne Pris. Man henviste saa til, at de Folk jo kunde have købt i Tide, før de fik Bevillingen, hvad der egentlig ikke var helt i Overensstemmelse med Loven. Man sagde til dem, at de var daarlige Købmænd, naar de ikke havde købt tilstrækkelig tidligt. Men jeg forstaar ikke, at den Ordning, man her administrativt har truffet, er i Overensstemmelse med Loven. Enhver af disse Importører har jo ifølge Loven Ret til at faa en Valutabevilling, og jeg forstaar derfor ikke, at man saa kan omgaa denne Bestemmelse ved at give nogle Valutabevillinger, til hvilke man har knyttet Betingelser, der gør det umuligt at bruge dem. Dette var efter min Mening i høj Grad vilkaarligt, i høj Grad uretfærdigt over for

de Folk, det her drejede sig om — de Folk, som, naar det kommer til Stykket, vel maa siges at have været de mest lovlidige.

Og hvad blev saa Resultatet af denne Disposition fra Valutakontorets Side? Naturligvis, at Priserne paa Kaffe er steget. Dette kritiserer man stadig i Bladene, maaske mest i Regeringsbladene, til Trods for at det er Valutakontorets Administration, der har ført til, at de Købmænd, som ikke kan importere Varerne fra Udlandet, skal købe af deres Konkurrenter, som ganske naturligt maa have Lov til at lægge en Avance paa.

Jeg vil gerne pege paa, at man ogsaa fra Valutakontorets Side — det er et Spørgsmaal, der vist er truffet Afgørelse om i de allersidste Dage — har stillet sig afvisende med Hensyn til Indførselen af Bygningsjern, idet man administrativt har truffet den Bestemmelse, at der kun til visse Byggeføretagender kan ydes Bevillinger til Bygningsjern. (*Afbrydelse*: En saadan Ordning har man haft længe). Ja, man har haft den Ordning længe, men der er blevet truffet en Afgørelse i de allersidste Dage, hvorefter man har afvist Ønsker fra Erhvervslivets Side om at faa Ordningen ophævet. Jeg ved i og for sig ikke, med hvilken Ret man har gjort dette, ud over det, at man hævder, at Loven nu engang er affattet saaledes, at man har Lov til at gøre, hvad man vil. Jeg forstaar allermindst dette, da det naturligvis maa føre til en Fordyrelse af Varerne, at man først skal købe Jernet, naar Byggeføretagendet er planlagt og man staar og skal til at bruge det, fremfor at man kunde have disponeret i rimelig Tid. Dertil kommer, at disse Varer indfører vi — eller kan vi i hvert Fald indføre — fra Tyskland. Igennem den Ordning, man her har truffet, og den Maade, man administrerer den paa, har man altsaa hindret Indkøb i Tyskland, som ellers kunde være blevet gennemført.

Efter Lovforslaget med dertil hørende Bemærkninger og efter den højtærede Handelsministers velvillige Udtalelser skulde man egentlig kunne haabe, at bedre Forhold vilde komme til at bestaa i Fremtiden; men vi har nu haft saa store Skuffelser, at vi ikke tør regne meget med, at Forholdene vil blive bedre. Et af de Spørgsmaal, som man Gang paa Gang har givet os Løfte om under Forhandlingerne her, er Spørgs-